

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

วันอังคารที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ.2564

คอลัมน์ หน้ามองฟ้าเท้าหยั่งดิน : เดือนชาวสวนส้มโอระวังโรคซึกลาก

ในระยะต้นส้มโอติดผล

อาการบนใบ เริ่มแรกมีแผลจุดฉ่ำน้ำ ต่อมาแผลขยายใหญ่เป็นแผลจุดบุ๋มพุ่มขึ้นคล้ายพองน้ำสีเหลืองอ่อน จากนั้นเนื้อเยื่อแผลจะแข็งมีสีน้ำตาลเข้ม ตรงกลางแผลยุบตัว ขอบแผลยกตัวขึ้น บริเวณรอบแผลมีวงสีเหลืองล้อมรอบ...อาการบนกิ่งคล้ายที่ใบ แต่ไม่มีวงสีเหลืองล้อมรอบแผล ต่อมาแผลจะแตกแข็งเป็นสีน้ำตาลขยายรอบกิ่งหรือตามความยาวกิ่ง รูปร่างแผลไม่แน่นอน

ส่วนอาการบนผลจะคล้ายอาการบนใบ แต่จะเกิดแผลเดี่ยวกลมฝังลึกลงไปในตัว ผลจะขยายเป็นสะเก็ดใหญ่ มีวงสีเหลืองล้อมรอบ บางครั้งพบผลส้มโอปริแตกตามรอยแผล กรณีเกิดโรคในระยะผลอ่อนอาจ ส่งผลทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ หากระบาดรุนแรงจะทำให้ผลร่วงได้

หากพบต้นส้มโอที่แสดงอาการของโรค ให้เกษตรกรตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค เก็บเศษซากพืชที่ร่วงหล่น และกำจัดวัชพืชในแปลงนำไปทำลายทิ้งนอกแปลงปลูกทันที จากนั้นให้พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชกลุ่มสารประกอบทองแดง เช่น คอปเปอร์ออกไซด์คลอไรด์ 85% ดับเบิ้ลยูพี หรือ คิวปรัสออกไซด์ 86.2% ดับเบิ้ลยูจี หรือ คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 77% ดับเบิ้ลยูพี ฉีดพ่นทุก 7-10 วัน 2-3 ครั้ง และควรเลือกใช้กิ่งพันธุ์ จากแหล่งปลูกที่ไม่มีการระบาดของโรค ใช้กิ่งพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ และหลีกเลี่ยงการนำกิ่งพันธุ์จากต้นที่เป็นโรคมารูปลูก

และในระยะที่ต้นส้มโอแตกใบอ่อน ให้กำจัดหนอนซอนใบที่เป็นพาหะเชื้อก่อโรค หากพบให้พ่นด้วย บีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% อีซี หรือ โคลไทอะนิดิน 16% เอสจี หรือ อิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่น ให้ทั่วทั้งหลังใบและหน้าใบ

กรณียังพบว่ามีการระบาดของหนอนซอนใบให้พ่นซ้ำได้ และควรทำความสะอาดเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตรที่ใช้กับต้นเป็นโรคก่อนนำไปกลับมาใช้ใหม่กับต้นปกติทุกครั้ง

สะ-เล-เต